

Posudek na diplomovou práci Ondřeje Buška

Nejprve k samotnému diplomantovi. Zde těžko hledat jiná slova než pochvalná. Ondřej byl pracovitý, důvtipný, dbalý rad a pokynů, jež však nepřijímal slepě a kdykoliv se mu něco nezdálo, neváhal se ozvat (což se mimochodem často ukázalo jako velmi prospěšné). Základní aspekty vědecké práce, tedy čtení, psaní i počítání, si během svého magisterského studia osvojil bezvadně. K úspěšnému zvládnutí tématu patřilo i určování většiny druhů naší opeřené fauny v terénu a použití statistických technik, které ošetří nedokonalou detekci zjištěných jedinců. S obojím si poradil bez (alespoň zvnějšku viditelných) potíží, přičemž v tom druhém případě jde na území bývalého Východního bloku o vsutku pionýrský počin, neboť o metodách odfiltrování nedokonalé detekce tu řada lidí již řadu let mluví, ale naučit se to musel diplomant sám, neboť v praxi jaksi nebylo od koho... Ondra byl zkrátka vynikající, ba ideální student, jehož největším nedostatkem bylo rozhodnutí nepokračovat dále na postgraduálním stupni. Na jednu stranu to školitele trochu mrzí, protože by se tam zúročily jeho právě nabyté dovednosti, vnímám to však spíše pozitivně – vzhledem k tomu, že se chce dále angažovat v praktické ochraně přírody, kde v ledasjakých pozicích ještě dožívají polovzdělané nekompetentní kádry s ekologickým myšlením na úrovni agronoma v JZD, bude příchod inteligentního mladého člověka s výborným odborným zázemím pro ochranářskou praxi velkou vzpruhou.

Krátce bych se ještě zastavil u samotné práce. Ačkoliv ta se mi (i přes poněkud hektickou finalizaci) zdá podobně dokonalá jako její autor, chtěl bych se dotknout některých okolností týkající se jejího zadání. Zde jsem se zpočátku poněkud zdráhal, protože toto téma mi připadalo pro prestižní a špičkovými vědci prošpikovanou katedru ekologie trochu triviální. Svým ochranářským zaměřením by se hodilo spíše na ÚŽP, takže jsem na Ondru naléhal, aby buď změnil působiště, nebo řešil něco obecněji ekologického a méně aplikovaného. Ten se však nedal a přes moji jistou skepsi se do řešení svého tématu s vervou vrhnul. Musím nyní přiznat, že to bylo správné rozhodnutí, protože z práce je prostě vidět, že studenta téma bavilo a věnoval se mu více než adekvátně. Výsledky zároveň rozptýlily mé prvotní obavy z banality zkoumaného tématu – zjistilo se několik neočekávaných vztahů a i samotná data lze považovat za cenná. I když se „ví“, že vojenské prostory „jsou pro ptáky dobré“, jde o první studii na světě, která tento dnes již celkem obecně známý fakt vědeckou metodou potvrzuje a zároveň ukazuje, jak tu vojenčákovou „dobrost“ vlastně chápat. Kritické připomínky nechávám na oponentovi a auditoriu a práci doporučuji k obhajobě.

Jiří Reif, školitel
Praha, 26. 5. 2015